

Liber

II

in misterio de filiis capbat. beman cator
 filii iob. et a dextris eius asaph filius bazar
 chie. ad sinistra aut erban filius cusi. Por
 ro debet cantores personis vocabul et suau
 modulatoe pmerere. qten aios audientiu
 ad deuotioes dei valeat excitare. Vex in
 sm grez pleriqz i sacro misterio du bla
 da vor qrii pgrua vita negligit et cantoz
 deu moribz st. mulat cu vocibz p m ole
 ctat. Jozqz i ecclia romana altaris mistri
 carare no debet. soluz euagelice lectiois
 officiu iura missaz solēna coluat. et apls
 ait. Cantates et psallētes i cordibz v. stril
 dno. Et hieo. Audiat inqt ad oleseculi
 audiat hi qbz e officiu i ecclia psallēdo
 no voce tanu: s; corde ee canatū. nec in
 tragediaz modū guttur et fauces medica
 mie lumēde sūt. v; i ecclia theatrales mo
 duli et cantica audiat. Cantal igit corde et
 i caritate cāter i choro. quonia magis de
 uoide cordis qz iubilatoe vocal cantādū
 ē. nō tenēs i manibz cimbala vel aliquid
 bmdū pur i ve. te. sic bar. Ceterz ppē carna
 les nō ppe spūales canādi vsus i ecclia
 istuuz ē. v; q verbis nō ppingunt. suau
 tate modulamis moueat. Vñ aug. in li.
 pfessionū. Consuetudinē canēdi pbat ec
 clesia v; p oblectamēta aurū iūrmio: ai
 mus ad effectū pietatis assurgat. Vñ in q
 pdie qz cantandū erat abis alijs abstine
 bāt pter qz legumibz a vocis. Vñ et can
 tores vulgo fabarij dicit sūt. Cātores at
 q sūt de laudatores respicitant pōcatores
 alios ad di laudē exuātes. coz nāqz sim
 pbonia plebē amonz i vnitare culti vni
 dei pleuerare. Jper cātores qz officiu pa
 terfamilias intelligit. q de thesauro suo
 noua et vetera pferri. Itā ecē pter eundū q
 cāto: es tenēt baculos i choro ad repren
 tandū illd qd i lege pā piebat. v; v; dicit
 edētes agnū baculos i manibz habent

significantes qd ad patriā festinā elu cele
 stis agni et baculis. i. scripturaz sententijs
 indigēt p demones p baculos ei cantoz
 snias scripturaz v; doctrinas pōcatoz
 intelligim. Vñ cū legit euangelū depo
 nunt. q: p euagelica pōcatoz legales de
 posuim ob pūānas. De choro dictū est
 in pma pte sub tractatu de ecclia. De cā
 tu vero ihne pbemij quite pū dicef.

De psalmista.

Psalmista quā
 doqz tonforat vocat sicut pti
 tutio innocenti. iij. euidēter oñdu. qñqz
 etiā dicit. Vñ et alia eiusdē inno. epla
 d: q abbas bñdicit et sacerdos pī in suo
 monasterio clericali dare tñsurā. p quā
 ordo clericalis pferri. q ordo siccollat psal
 mista vocat. In canone qz leonis pape
 sic in ceta pñet seriatim et apge piequa
 mur q sancta romana ecclia i gōibz cleri
 coz ait clericos ostiarios. lectores zc. arno
 mie clericoz psalmistas ibi intelligi mou
 bitatū ē. Vocat etiā qñqz cātores. Vñ i
 tholetano pcelio ita legit. psalmista. i. can
 toz pī absqz pscāta epi sola iussioe pī
 teri officiu suscipe cantādi. dicere sibi pte
 sbuero. vide v; qd ore cāta: corde credas
 et qd corde credis opibz p pbes. Hanc q
 i pleriqz sacris canonibz facia d alijs or
 dimbz mētoe. nūbil de hoc ordie tangit
 ex eo ptingit quonia alijs oēs cū solēnta
 te et a solis epīs danē. iste vō etiā a sacer
 dote pferri pī. Jozqz hūc nō ordie s; offi
 ciū fore plurimi asseuerāt. quāqz i eo ab
 epō collato qz clericali pūlegiū assētur.
 Dicit ē aut psalmista a psalmis dicēdis
 siue ab offō canēdi. pur sub lectore dicef.
 Ad istm nāqz pūz: sm ysid. officiu canē
 di. dicere bñdicoes. a bñdicam et nō lau
 del. i. alla. vel xps vinct v; xps regnat. zc.

Consuetudo clericale pūlegiū assētur